לפני: **כבוד השופט גיא אבנון**

המאשימה: **מדינת ישראל**
באמצעות תביעות מרכז – שלוחת נתניה

נ ג ד

הנאשם: **מיכאל דז'יקיה – ת"ז 320820129**

בשם המאשימה: עו"ד מיכל אפלבוים
בשם הנאשם: עו"ד ארז מוסקוביץ

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בשני כתבי אישום מתוקנים בעבירת תקיפה סתם – בן זוג, לפי סעיפים 379 ו- 382(ב)(1) לחוק העונשין, תשל"ז–1977 (להלן: חוק העונשין), ובעבירת איומים (ריבוי עבירות) לפי סעיף 192 לחוק העונשין. שירות המבחן הגיש שני תסקירים שבסופם מצא להמליץ לסיים את ההליכים בצו מבחן בצד ענישה צופה פני עתיד, פיצויים למתלוננת והתחייבות כספית. לאחר שנשמעו הטיעונים לעונש הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות, אשר מסר כי הנאשם לא נתן הסכמתו לתנאים הנדרשים לביצוע עבודות שירות, ומשכך לא מצא אפשרות לריצוי העונש בדרך זו.

כתבי האישום המתוקנים

1. ת"פ 8821-01-19 (להלן: האישום הראשון): באותה עת היו הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים, הורים לשתי בנות קטינות (נ', מ'). ביום 10.08.2018 נתגלע ויכוח בין השניים על רקע פריצה לביתם בה נגנבו מהם כספים וכרטיסי אשראי. הנאשם הטיח במתלוננת כי האירוע התרחש באשמתה, וזו בתגובה צעקה עליו. אז נטל הנאשם בקבוק מים ושפך את תכולתו על המתלוננת, בהמשך חתך את תיקה בסכין מטבח, ודחף אותה כך שהמתלוננת החליקה על הרצפה הרטובה ונפלה. בתגובה למעשיו היכתה המתלוננת בידה בגבו של הנאשם. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם – בן זוג.

2. ת"פ 62881-05-20 (להלן: האישום השני): בשלב זה היו הנאשם והמתלוננת בני זוג גרושים. אלכסנדר קלניטסקי (להלן: אלכסנדר) – בן זוגה של המתלוננת, התגורר עמה בדירה אמה (להלן: הדירה), והשניים התעתדו להתחתן ולהעתיק את מקום מגוריהם לחדרה. לנאשם

ולמתלוננת חבר משותף בשם ויאצ'יסלב (להלן: ויאצ'יסלב). החל מיום 15.5.20 ועד יום 23.5.20 שלח הנאשם הודעות רבות לויאצ'יסלב, בהן איים לפגוע במתלוננת ובאלכסנדר (שגיאות במקור):

ביום 15.05.2020 בשעה 23:23: "אם אתה לא מאמין לי תשאל את ננסי מי אני מה אני מה אני יכול לעשות, אני לבד הייתי מרביץ לכמה אנשים, הייתי מרביץ לפנים, לראש ולאוזניים, הייתי נותן סטירות... אני אישית הולך להעניש את הבן אדם הזה חזק, זה אומר להרביץ לו בראש". **ובהמשך:** "... למה אני ככה אגרסיבי כי אני אוהב אותה וכשאתה אוהב מישהו אתה תעשה הכל בשביל להשיג אותו...".

ביום 17.05.2020 בשעה 00:15: "הוא סתם מסבך עיניים וזה לא ייגמר טוב בשבילו".

ביום 19.05.2020 בשעה 10:50: "תמסור לו שהוא עדיין לא התקשר אלי ושיש לא אויב כבר הוא הרוויח אויב לכל החיים ככה תמסור לו, אני האויב שלו והוא ישלם על הכל". **בהמשך בשעה 18:15:** "מה אחי כבר השעה שש ועבר הרבה זמן והוא לא מתקשר אלי, טוב אני הבנתי כבר שהוא דפוק, לא נורא הוא ישלם ביוקר כל החיים שלו יהיה חייב לי".

ביום 20.05.2020 בשעה 13:43 "תמסור לו שאני אזיין את אמא שלו, איך שאראה אותו אזיין את אמא שלו...".

ביום 21.05.2020 בשעה 12:02 "... שמעת שבישראל הוציאו חוק חדש לצוד צבי, תמסור לו שמהיום שצבי הזה יסתתר ממני אז אני התחלתי לצוד".

ביום 22.05.2020 התקשר אלכסנדר לנאשם במטרה לפייסו, ובתגובה איים עליו האחרון כי "אני פשוט אהרוג אותך, אני אשאיר אותך נכה... אתה חושב שתסתתר ממני".

בשעות הערב הגיע הנאשם לדירה עם מ', והחל לדפוק בחוזקה על הדלת תוך שצעק למתלוננת "תראי לי את נ'", **משפתחה המתלוננת את דלת הבית ונ' יצאה, נכנסה מ' לדירה בוכייה וסיפרה למתלוננת כי** "אבא אמר שהוא ירצח את אלכסנדר ואת אמא".

ביום 23.05.2020 הגיע הנאשם פעם נוספת לדירה, החל לדפוק בחוזקה על הדלת וביקש לראות את מ'. המתלוננת פתחה את הדלת כשבתם נ' בידיה, ולנוכח אירועי היום הקודם סירבה לאפשר לנאשם לראות את מ'. אז, לקח הנאשם את נ' בכוח והחל ללכת מהמקום באומרו למתלוננת "עכשיו נראה אותך". רק לאחר שהגיעו שוטרים למקום הוחזרה נ' לדירה.

בהמשך אותו היום שלח הנאשם לאלכסנדר הודעות לפיהן "אני אזיין את אמא שלך... אני אתפוס אותך... אתה אף פעם לא תעשה ילדים... אני אחתוך לך את הגרון".

בגין אישום זה הורשע הנאשם בריבוי עבירות איומים כלפי המתלוננת ואלכסנדר.

תסקירי מבחן

3. תוכן התסקירים יובא בצמצום המתבקש, מפאת צנעת הפרט. הנאשם בן 32, נעדר הרשעות קודמות, עלה לארץ כילד, השלים 14 שנות לימוד כעתודאי ובעל תעודת בגרות מלאה, החל בשירות צבאי אך ערק ושוחרר בשחרור מוקדם, לדבריו על מנת לעבוד בשל חובות שצבר. הכיר את המתלוננת בתום לימודיו, ועברו להתגורר יחדיו תוך זמן קצר. לטענת הנאשם, מגיל צעיר סבל מאלימות פיזית ומילולית מצד אביו. הוא החל לעבוד לראשונה בגיל 14, על מנת לסייע בפרנסת המשפחה, ומאז שמר כל השנים על רצף תעסוקתי במגוון עבודות, ואף למד קורס בתחום שוק ההון. באשר למערכת היחסים עם המתלוננת, הנאשם העיד על עצמו כבן זוג קנאי ובעל דפוסי חשיבה והתנהגות אובססיביים. לדבריו, חש מאוים ממפגשיה ושיחותיה של המתלוננת עם גברים אחרים, וגילה קשיי נפרדות ממנה. קצינת המבחן התרשמה מהנאשם כמי שהחזיק בעמדות נוקשות ושמרניות ביחס לתפקידים המגדריים, כשניכר כי ראה בבת הזוג מושא למילוי צרכיו וחסכיו, התקשה לאפשר נפרדות או לראותה כבעלת צרכים ורצונות משלה.

הנאשם הודה במיוחס לו בפני שירות המבחן. טען כי על אף שהיה מודע לכך שגרושתו לא תשוב לחיים משותפים עמו, הרגיש צורך להרחיק ממנה את בן זוגה החדש, ובשעתו ראה בכך פעולה לגיטימית, לנוכח אהבתו אליה. אשר לעבירת התקיפה, לתפיסתו פעל בתגובה לתוקפנות שהפעילה כלפיו המתלוננת.

הנאשם הלין בפני קצינת המבחן על התנאים המגבילים בהם הוא מצוי מזה תקופה ממושכת, המקשים עליו בהתמודדות עם הליך פשיטת הרגל בו הוא מצוי, מגבילים את יכולתו

להיפגש עם בנותיו הקטינות, ולנהל זוגיות חדשה בה החל. הוא הופנה תחילה לטיפול ב"בית נועם" (במסלול ערב 3 פעמים בשבוע, באופן המאפשר לשלב עבודה), אך סירב בטענה כי הטיפול יפגע בפרנסתו ובאפשרותו לשלם מזונות. משכך הופנה לטיפול במרכז לשלום הפרט והמשפחה בבת ים. לזכותו ייאמר כי התמיד להגיע לכל המפגשים בקבוצה הטיפולית בה שולב (שליטה בכעסים – 4 חודשים), שימש גורם דומיננטי בקבוצה, הביע שביעות רצון ועניין בתכנים, כמו גם נכונות להמשיך ולהסתייע בגורמי הטיפול.

בירור שערכה קצינת המבחן עם המתלוננת העלה כי לטענתה חוותה אלימות פיזית, מילולית ונפשית מהנאשם במשך שנים, והתקשתה לסיים את הקשר עמו עובר לאירועים מושא ההליך. מנגד, מאז ביצוע העבירות אין טענה לאלימות או איומים מצדו של הנאשם, עמו היא ממעטת בקשר.

קצינת המבחן התרשמה כי ההליך המשפטי המתנהל כנגד הנאשם, התנאים המגבילים בהם הוא מצוי מזה תקופה ממושכת, והטיפול שהוא עובר, מהווים עבורו גורם מייצב, מארגן וממתן. משכך המליצה להעמידו בצו מבחן למשך שנה. לדבריה, לנוכח חומרת העבירות והפגיעה שהסב למתלוננת, שקלה להמליץ על הטלת ענישה מוחשית. ואולם בהינתן השפעת ההליך המשפטי, והחשש כי העונש עלול להוסיף גורם דחק בחיי המשפחה, ולפגוע באיזון העדין אליו הגיעו הנאשם והמתלוננת, המליצה קצינת המבחן להסתפק בענישה צופה פני עתיד, לצד פיצויים למתלוננת.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות שהוזמנה לאחר ישיבת הטיעונים לעונש, מצאה כאמור כי הנאשם שלל אפשרות לעבוד בתנאים ובהיקף הנדרשים.

טענות הצדדים

4. ב"כ המאשימה עמדה על האינטרסים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם – הגנה על שלמות גופם, ביטחונם ושלוות נפשם של המתלוננת ובן זוגה. בגין עבירות האיומים עתרה לקבוע מתחם ענישה בין מאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל, ובגין עבירת התקיפה עתרה לקבוע מתחם ענישה בין מאסר מותנה ושל"צ לבין שנת מאסר בפועל (הגישה פסיקה). לאחר שסקרה את תוכנם של התסקירים ביקשה להשית על הנאשם עונש מאסר

בפועל בשליש התחתון של כל אחד מהמתחמים, באופן שיאפשר ריצויו בעבודות שירות, וכן מאסר על תנאי, קנס ופיצויים למתלוננת.

ב"כ הנאשם עמד על נתוניו של הנאשם ונסיבות חייו. הוא הפנה לתסקירים, להליך הטיפולי המשמעותי שלשיטתו עבר הנאשם, ולהמשך הטיפול כפי שהוצע על ידי שירות המבחן. הנאשם נרתם לטיפול ורוכש כלים טיפוליים להתמודדות עם מצבי לחץ בחיים בכלל ובזוגיות בפרט. הוא הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה, היה נתון 11 ימים במעצר מאחורי סורג ובריח, שלאחריהם שוחרר למעצר בית מלא למשך מספר חודשים בהם לא התאפשר לו לעבוד, תנאים שהוקלו בהמשך. לדבריו, לנאשם חובות בסך של כ- 200,000 ₪ בהוצל"פ, והוא נמצא בהליכי פשיטת רגל ובמקביל משלם מזונות, מה שגורע נתח משמעותי ממשכורתו. פועל יוצא של האמור לעיל – ככל שיוטל עליו עונש מאסר, אף אם בעבודות שירות, הדבר יפגע במישרין בבנותיו הקטינות, כשלא יוכל לשלם מזונות. העונש עלול אף לפגוע בהליך פשיטת הרגל ולהביא לכך שמאמציו השיקומיים, הכלכליים והטיפוליים של הנאשם ירדו לטמיון.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה ועתר לקבוע מתחם עונש אחד, אשר מתחיל לדבריו באי הרשעה ושל"צ עד מספר חודשי מאסר בעבודות שירות, ולחרוג הימנו לקולה באופן שיאפשר את שיקומו של הנאשם בהתאם להמלצת שירות המבחן. בהקשר זה הפנה גם לעמדת המתלוננת (כפי שהובאה בתסקיר). מכאן, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה.

הנאשם הודה במעשיו, תיאר געגועים לבנותיו, ביקש להשתחרר ממעצר הבית הממושך בו הוא נתון, סיפר על ההליך הטיפולי המסייע לו לשלוט בכעסיו, על מצבו הכלכלי הקשה, הליכי פשיטת הרגל, חובותיו, תשלומי המזונות לבנותיו. לשאלת בית המשפט, הסכים להפנייתו לממונה על עבודות שירות, בצד הבעת חשש כי לא יוכל לשלם את חובותיו.

דיון

מתחם עונש כולל או מתחמים נפרדים

5. עובר לקביעת מתחם העונש יש לבחון האם מעשיו של הנאשם מהווים חלק ממסכת עבריינית אחת, שאז ייקבע מתחם ענישה כולל, שמא מדובר באירועים שונים המצדיקים קביעת מתחמי ענישה נפרדים, בהתאם להוראת סעיף 40יג לחוק העונשין ול"מבחן הקשר ההדוק"

שנקבע בע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014). אמנם, שני כתבי האישום נובעים מיחסו האלים והאדנותי של הנאשם כלפי המתלוננת, אלא שפער הזמנים המשמעותי בין המעשים (כשנתיים), די בו כדי להצדיק קביעה כי עסקינן בשתי מערכות אירועים שונות ונפרדות זו מזו. על כך נוסיף את השוני המהותי בין האירועים. האישום הראשון עוסק באירוע יחיד, ספונטני ולא מתוכנן, שהתרחש על רקע וויכוח בין הנאשם והמתלוננת. האישום השני, מנגד, עוסק ברצף אירועים שבוצעו על ידי הנאשם – כלפי המתלוננת ובן זוגה החדש, מתוך תכנון מוקדם ולאורך פרק זמן של כ- 8 ימים. סדרת עבירות שביצע הנאשם בשלב בו הוא והמתלוננת כבר גרושים זה מזה. מכאן, מקובלת עליי עמדת המאשימה שביקשה לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אחד מכתבי האישום.

מדיניות הענישה

6. מטבע הדברים, בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות במשפחה מלמדת על קשת ענישה רחבה המושפעת בראש ובראשונה מנסיבות המקרה וחומרתו. חלק מהאירועים שיובאו להלן נופלים בחומרתם מהעבירות בהן הורשע הנאשם, וחלקם עולים בחומרתם על נסיבות המקרה דנן, והדבר נלקח בחשבון.

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). המבקש הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו- 382(ב) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולה היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלום את חומרתם.

רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום גזר את עונשו לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לאחר שקבע מתחם בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר

בפועל, ולאחר ששירות המבחן המליץ על עונש מוחשי ומציב גבולות. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור, תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

רע"פ 7951/10 ניב נ' מדינת ישראל (2.11.10). נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע בתקיפת בת זוג ואיומים, בכך שאיים על רעייתו, סטר לה, הצמיד סכין לצווארה ואיים כי יהרוג אותה, ובהמשך רדף אחריה כשהסכין בידו תוך השמעת איומים על חייה. בית משפט השלום גזר על המבקש 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

ע"פ (מחוזי מרכז-לוד) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.21, טרם פורסם). המערער הורשע (ע"י מותב זה) לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות איומים ותקיפה סתם – בן זוג, בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך אותה ובעט בה. שכנה שחזתה באירוע צעקה למערער להפסיק, והלה בתגובה איים עליה. בהמשך זרק המערער טלפון לעברה של המתלוננת, תפס בידה ומשכה. נקבע מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר. המערער נדון לשישה חודשי מאסר, עליהם הופעלו במצטבר 2 מאסרים מותנים (5 חודשים, 3 חודשים), כך שסך הכל נדון למאסר בפועל למשך 14 חודשים. ערעורו התקבל באופן חלקי – המאסרים המותנים הופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שנגזר עליו, כך שיישא עונש מאסר בפועל למשך 11 חודשים.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.20, טרם פורסם). נדחה ערעורו של מערער שנדון בעקבות הודאתו ל- 14 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של תקיפת בת זוגו. הוא סטר על פניה, וכשהתרחקה ממנו – תפס בידה ומשכה לכיוונו, הפילה ארצה והכה אותה בכל חלקי גופה. בהמשך, אחז בראשה ומשכה לכיוונו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל, והתחשב בגזירת העונש בעברו הפלילי של הנאשם (מעולם לא ריצה עונש מאסר) ובהמלצה שלילית של שירות המבחן.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 22674-12-19 אבו סלימאן נ' מדינת ישראל (25.2.20, טרם פורסם). נדחה ערעורו של מערער שנדון בעקבות הודאתו ל- 11 חודשי מאסר פועל בגין עבירה של תקיפה סתם – בן זוג. המערער תקף את רעייתו בעיבורה של עיר במספר מכות אגרוף לראשה, זאת לנגד עיניהם של עוברי אורח ושניים מילדיהם הקטינים של בני הזוג. לאחר שהורחק

מהמתלוננת בידי עוברי האורח, השתחרר מאחיזתם ושב לתקוף את המתלוננת באמצעות ידו לעבר כתפה וידה, וחדל ממעשיו רק לאחר ששוטר שהיה במקום תפס בו והרחיקו מהמתלוננת. בתגובה צעק על השוטר "אל תתערב ביני לבין אשתי". בית משפט השלום עמד על עברו הפלילי המכביד והרלוונטי של הנאשם ועל היעדר תסקיר או אופק שיקומי, ומנגד על כך שהנאשם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט.

ת"פ (שלום ראשל"צ) 46882-09-19 מדינת ישראל נ' פלוני (25.1.21). הנאשם הורשע (ע"י מותב זה) לאחר שמיעת ראיות בתקיפה סתם – בן זוג. במהלך ויכוח בינו לבין רעייתו שהייתה בהריון באותה עת, תפס הנאשם בחוזקה בכתפה והוריד את ראשה כלפי מטה. לאחר שהצליחה להשתחרר מאחיזתו תפס הנאשם את ראשה מתחת לבית שחיו והורידו פעם נוספת כלפי מטה. בהמשך תפס בצווארה בידו האחת, בעודו מחזיק בידה האחרת. המתלוננת ניסתה להשתחרר מאחיזתו של הנאשם, אשר הושיב אותה על מדרגות בנין סמוך. נקבע מתחם עונש בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל- 4 חודשי מאסר בפועל עליהם הופעלו במצטבר ובחופף 6 חודשי מאסר מותנה, כך שסך הכל נדון הנאשם ל- 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ת"פ (שלום ראשל"צ) 63327-11-18 מדינת ישראל נ' אלחייק (22.10.20). הנאשם הורשע (ע"י מותב זה) לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירת תקיפה סתם - בן זוג. על רקע ויכוח בינו לבין המתלוננת מחוץ למועדון בו בילו, סטר לה הנאשם והדף אותה לאחור. כשהתקרבה לעברו פעם נוספת, היכה אותה במכת אגרוף כך שנפלה לארץ. מתחם העניש נקבע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר, והנאשם נדון ל- 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ת"פ (שלום ראשל"צ) 18575-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני (26.01.2020). הנאשם (נעדר הרשעות קודמות) הורשע (ע"י מותב זה) על פי הודאתו בתקיפת בת זוגו ובהפרת הוראה חוקית בכך שסטר על לחיה של המתלוננת (אשתו), היכה אותה במכות על ראשה ותפסה בשערה ובצווארה. בהמשך, בעודו תחת תנאים מגבילים שכללו הרחקה מהמתלוננת ואיסור יצירת קשר, הגיע הנאשם לביתו (שם שהתה המתלוננת) וסירב לעזוב את המקום. נקבע מתחם עניש בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, ונגזר עונש מאסר בן 5 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

אשר לעבירות האיומים, ככל שמדובר בעבירה יחידה, מתחם העונש המקובל בפסיקה נע בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר בפועל. ראו רע"פ 96/16 טמוזרטי נ' מדינת ישראל (6.1.16); ע"פ (מחוזי חיפה) 42146-02-15 יעקב בכר נ' מדינת ישראל (06.05.2015) (במקרה זה בוטלה ההרשעה); ת"פ (שלום חיפה) 7990-10-16 מדינת ישראל נ' סער מור (07.05.17); ת"פ (שלום אשקלון) 36801-03-15 מדינת ישראל נ' פלוני (27.04.15); ת"פ (שלום רחובות) 1068-08-14 מדינת ישראל נ' יוסף כהן (03.12.2014); ת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (01.04.2014); ת"פ (שלום רמלה) 34966-02-13 מדינת ישראל נ' שמעון מהרט (25.03.2014); ת"פ (שלום פ"ת) 10504-03-13 מדינת ישראל נ' א' צ' (04.11.2013).

בחנתי בעיון את פסקי הדין אליהם הפנו הצדדים. אין בהם כדי לשנות מהקו העקבי והמחמיר בו צועדת הפסיקה בעבירות בהן עסקינן. מרבית פסקי הדין שהגישה ההגנה מבוססים על חריגה לקולה ממתחם הענישה משיקולי שיקום, וכפי שנראה בהמשך, לא מצאתי כי תוצאה זו רלוונטית להליך דנן.

מתחם העונש ההולם

7. המתחמים ייקבעו בהתאם לעקרון ההלימה, תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בכל אחד מהאישומים פגע הנאשם בזכותם היסודית והטבעית של המתלוננים לכבוד, לשלמות גופם לשלוות נפשם ולביטחונם.

האלימות שנקט הנאשם כלפי המתלוננת (אישום ראשון) לא גרמה לה אמנם לחבלה פיזית, אך לשיטתי מדובר בעבירה חמורה ומכוערת המגלמת זלזול עמוק במתלוננת, ואשר פגעה באופן ממשי בכבודה ובשלוותה. על רקע וויכוח בין השניים הֵהין הנאשם לשפוך עליה בקבוק מים, חתך את תיקהּ בסכין מטבח, ודחף אותה כך שהחליקה ונפלה על הרצפה הרטובה. מדובר אמנם באירוע לא מתוכנן, אלא שמקריאת כתב האישום ניתן לחוש את הפחד והעלבון הצורב שוודאי חשה המתלוננת באותם הרגעים, כשהותקפה בפרץ אלימות פתאומי על ידי בעלה – אבי בנותיה, בתוך ביתם פנימה. תגובתה למעשה – היכתה בגבו, ודאי שאין בה כדי לעמוד לחובתה, או להפחית מחומרת מעשיו של הנאשם (כפי שניסה לטעון בא כוחו – פר' עמ' 8 ש' 31). אין בידי לקבל את מתחם העונש המקל לו עתרה המאשימה, משמצאתי כי חומרת העבירה איננה

מאפשרת לקבוע מתחם שתחתיתו בענישה צופה פני עתיד, כי אם במאסר ממש, גם אם בדרך של עבודות שירות. מכאן, אני קובע מתחם בין 2-8 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות.

סדרת עבירות האיומים שביצע הנאשם כלפי המתלוננת, ובעיקר כלפי אלכסנדר, בן זוגה החדש (אישום שני), מלמדת על כך שפרק הזמן הממושך שחלף מאז האירוע הראשון, הפרידה מהמתלוננת ובהמשך גם הגירושים ממנה, לא מנעו בעדו מלהמשיך ולהתייחס אליה כאל חפץ הנתון לשליטתו ולגחמותיו. הנאשם איים על אלכסנדר איומים בוטים וקשים, כי יפגע בגופו, יהפוך אותו לנכה, ירצח אותו, ומדוע? "למה אני ככה אגרסיבי כי אני אוהב אותה וכשאתה אוהב מישהו אתה תעשה הכל בשביל להשיג אותו". הנאשם לא נרתע מלהשמיע איומים קשים בנוכחות בתו (בת 7.5), תוך התעלמות מן הנזק החמור שהוא עלול לגרום לנפשה הרכה (פס' 5 לאישום השני). בכך גילה הנאשם אטימות וחוסר רגישות לא רק לסבלם של מושאי העבירות הישירים – המתלוננת ובן זוגה, אלא אף כלפי בתו. על המתחם להיקבע באופן מותאם לנסיבות המעשים, חומרתם, כמותם ותדירותם. בהינתן הנסיבות המחמירות עליהן עמדתי לעיל, ריבוי האירועים והתפרשותם על פני רצף בן 8 ימים, אני קובע מתחם ענישה בין 5 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין שנת מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים לנאשם

8. לקולה: המדובר באדם צעיר נעדר הרשעות קודמות, אשר הודה במיוחס לו, הביע חרטה על מעשיו, שיתף פעולה עם שירות המבחן, והשתלב בהצלחה בהליך טיפולי. הנאשם עובד ומפרנס בדוחק את בנותיו. הנזק שייגרם לנאשם כתוצאה מהשתת עונש מאסר, גם בדרך של עבודות שירות, קל וחומר מאסר בפועל, יתעצם לנוכח מצבו הכלכלי והליך פשיטת הרגל בו הוא נתון לדבריו (לא הוצגו מסמכים). גם למתלוננת ולבנותיו עלול להיגרם נזק כלכלי כתוצאה משליחתו של הנאשם למאסר [במאמר מוסגר ולחובת הנאשם: לא נעלם מעיניי חששה של המתלוננת כי העונש שיוטל על הנאשם עלול להביא להסלמה ביחסו כלפיה – עמ' 3 לתסקיר מיום 9.3.21]. עוד לטובתו של הנאשם, 11 ימים שריצה במעצר מאחורי סורג ובריח, והחודשים בהם היה נתון בתנאים מגבילים. מובן שהמלצת שירות המבחן עומדת אף היא לזכותו של הנאשם.

לחומרה: כל אחד מן המעשים עליהם נותן הנאשם את הדין חמור בפני עצמו, הצטברותם בוודאי. הפרידה מהמתלוננת, חלוף הזמן, הליך הגירושים שהסתיים, ואף העובדה כי מצאה בן זוג חדש עמו החלה לבנות חיים משותפים, כל אלו לא הניאו את הנאשם מדרכו הרעה. סדרת

האיומים הקשים שהפנה כלפי המתלוננת ובעיקר כלפי בן זוגה, ראויים לענישה ממשית, שיהא בה כדי להלום את חומרתם, להמחיש לנאשם את משמעותם, ולהרתיעו מפני חזרה על מעשיו.

המלצת שירות המבחן, להסתפק בצו מבחן ובענישה צופה פני עתיד – איננה מתיישבת לא רק עם חומרת המעשים, אלא אף עם התהליך הטיפולי הקצר והראשוני (4 חודשים) בו השתתף הנאשם עד כה. מכאן, אין הצדקה לחרוג לקולה ממתחם הענישה. כזכור, בגין האישום הראשון קבעתי מתחם שתחתיתו מחמירה יותר מכפי שעתרה המאשימה. עם זאת, על מנת שלא להימצא "קטגור מן הקטגור", החלטתי לחפוף בין העונשים שראוי לגזור על הנאשם בגין מעשיו, ולקבוע עונש אחד כולל. המתלוננת ובן זוגה זכאים לפיצוי, ומנגד לא אשית על הנאשם קנס כספי, בשל מצבו הכלכלי הקשה.

אשר לאופן ריצוי העונש: הנאשם הופנה לממונה על עבודות שירות, אך החליט כי איננו מעונין לרצות עונשו בדרך זו. רצונו של אדם – כבודו. מכאן שהנאשם הוא שסלל במו ידיו (ופיו) את דרכו לבית האסורים, ואין לו להלין אלא על עצמו.

9. בטרם סיום, לא למותר לחזור ולהזכיר את חובתה של מערכת אכיפת החוק להגן על קורבנות עבירות אלימות בכלל ועבירות אלימות במשפחה בפרט, ואת החומרה היתרה בה יש לראות מעשי אלימות של גבר כלפי בת זוגו. נשוב ונדגיש כי עקרון ההלימה הוא השולט בכיפה. ראו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.03.2019):

> "עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.7.2018): "בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפנינו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נשים מצד בן זוגם (ראו, למשל, ע"פ 7701/14 אל טייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2016)). המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת" (שם, בפסקה 15)" (פסקה 12).

10. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל.

מתקופת המאסר תנוכה התקופה בה הנאשם היה נתון במעצר, מיום 23.5.20 עד יום 2.6.20.

ב. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג עוון או פשע, לרבות איומים.

ג. פיצויים בסך 4,000 ש"ח אשר ישולמו למתלוננת (עדת תביעה מס' 1 בשני כתבי האישום). הפיצויים ישולמו ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל ביום 10.6.21 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מידי.

פיצויים בסך 2,000 ₪ אשר ישולמו לאלכסנדר (עד תביעה מס' 3 בת"פ 62881-05-20). הפיצויים ישולמו ב- 2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל ביום 10.10.21 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מידי.

<u>זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.</u>
<u>המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.</u>

ניתן היום, כ"ט אייר תשפ"א, 11 מאי 2021, במעמד הצדדים.

גיא אבנון, שופט